

godt og saa hyggeligt som muligt. Der foreligger ikke noget Vidnesbyrd i Alt, hvad der foreligger om, at den høie Regjering, jeg nævner ikke blot Kultusministeren, men hans Kolleger, hvem der i det Hele har bestrægtet sig med denne Sag, har erhvervet nogen saghyldig Erklæring. Hvem har f. Ex. forespurgt vore Medicinalautoriteter, Sundhedskollegiet i Henseende til denne Sag? Jeg har f. Ex. ikke set en eneste Løddel fra Sundhedskollegiet om dette Spørgsmaal. Jeg vilde have sat Pris paa, at vi havde havt Oplysninger i den Henseende. Det vilde ialtsald have været en Betryggelse for os Medlemmer, om vi havde havt en Erklæring fra Sundhedskollegiet, der var gaaet ud paa at oplyse forskjellige Punkter, f. Ex. dette, for at nævne min Tanke tydelig, om det i det her foreliggende Tilfælde har nogen Betydning, enten dette Tilflugtssted for disse stakkels Stabninger lægges midt inde i Landet eller lægges paa den aabne Kyst med let Afgang til Både i salt Vand. Er dette Spørgsmaal stillet til Løgeautoriteterne? Har man faaet Besvarelse derpaa? Det foreligger i hvert Fald ikke. Men jeg skal sige for mit Bekomvende, at jeg tør ikke vel stemme for dette Lovforslag, saaledes som jeg nu staar til det med Bestemmelsen i andet Punktum af § 2 uforandret, hvorefter en saadan Anstalt nok vilde komme til at ligge paa et sundt Sted, hvor der ikke i Nærheden findes stærk Jærdsel. Men hvad betyder stærk Jærdsel? Det er noget rent Relativt; om der ogsaa for Diebliffet ikke findes stærk Jærdsel et vist Sted, have vi ingen Sikkerhed for, at der ikke om nogle Aar vil komme stærk Jærdsel, og navnlig, hvis Anstalten kommer til at ligge i Nærheden af Kjøbenhavn, ville vi aldeles ingen Sikkerhed have derfor. Jeg har ingen Besvarelse set i den Henseende. Det andet Punktum af § 2, Beliggenheden paa et sundt Sted, hvor der ikke er stærk Jærdsel, bevarer ikke det Spørgsmaal, jeg her har tilladt mig at fremsætte for det høie Thing. Men dette ønsker jeg bevareret, og forsaavidt det staar medicinalt ubevaret, ønsker jeg ikke, at Loven skal blive vedtagen, medmindre vi fikre os dette Asyls Beliggenhed paa et roligt Sted — ikke at tale om, at der ikke maa være stærk Jærdsel, men endog paa et roligt og ensomt Sted ved den aabne fri Kyst, hvor der er let Afgang til Søbade. Det er en Forandring, som jeg ikke har kunnet gjøre til Gjenstand for Vædringsforslag, det har Liden ikke kunnet gjøre mulig. Men min Stilling til dette Lovforslag i dette Diebliffet er den, at, hvis vi ikke under en eller anden Form kunne faae standset Behandlingen og saa faae sat denne Forandring ind i Loven som Betingelse for dens Vedtagelse, kan jeg ikke stemme for den. Et andet Spørgsmaal angaar § 4 — det er muligt, at en Forklaring i denne Henseende her under Forhandlingerne vil være tilstrækkelig — og det er dette, at det staar noget utydeligt —

og det er bedst, at saadanne Ting ere tydelige i Liden, hvor man skrives om Misforstaaelser med hinanden eller om den forskjellige Opfattelse af Grændserne mellem Administrationen og Bevillingsmyndigheden, — hvorvidt Administrationen paa egen Haand kan lade Staten overtage denne Anstalt, naar den høitærede Kultusminister maatte finde Asyls Drift utilfredsstillende, og som Følge heraf kan forpligte Statskassen til at give de ikke specificerede, ikke opgjorte og for Diebliffet uopgjorte Bevillinger, som i Henhold til § 4 maa følge. En Nættelse i den Henseende, hvorefter det blev tydeligt og klart, at ikke et Skjøn af en eller Anden, der til den Tid er Kultusminister, kan paadrage Staten nogen positiv Forpligtelse, men at det selvfølgelig er en Lovgivningsakt, maatte formentlig indføres i § 4. Men hvad det Andet angaar, som jeg først nævnte, kan jeg ikke negte, at det er for mig for Diebliffet en afgjørende Hindring for at stemme for Loven nu. — Den høitærede Minister yttede under sin Deltagelse i Forhandlingen idag, at der var ca. 100 uheldbredelege Landsvage; han antog, at der var et saadant Antal. Dette er ikke rigtig klart fremfat i Kommissionens Betænkning, og mange Medlemmer kjende vistnok ikke denne Betænkning, den er vistnok ikke omdelt siden Efteraaret 1876 (Modsigelse). Jeg tror i hvert Fald, det er overordentlig vanskelig for de ærebe Medlemmer at faae fat i den. Jeg veed da, at et enkelt Medlem har maattet ty til den ærebe Kultusminister om Hjælp, for at faae denne Kommissionsbetænkning, at man i Samlingen ikke kan faae den, og at man i Bureauet kun har kunnet faae et enkelt Exemplar. Jeg vil sige, at, naar intet Udvalg skulde nedsettes i denne Sag, vilde det have været meget fornuftigt at oprykke som Bilag til Lovforslaget disse faa Blade, for at faae det med; men noget særlig betydeligt Indlæg i denne Sag giver Kommissionsbetænkningen ganske vist ikke, saa jeg tror især ikke, der er tabt noget Videre derved. Der skulde altsaa kun være 100 Landsvage; forholder det sig rigtig, har det ærebe Medlem fra Herning (N. Nielsen) aabenbart Net ligeoverfor det ærebe Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev), naar han siger, at saa er Sagen egentlig dermed afgjort, idet denne Anstalt jo optager hele det vedkommende Antal. Men jeg maa indrømme, at der maa Tilføielse til den Forklaring, der i den Henseende er givet, og det er den, at, tager man vagne uheldbredelege Idioter op i Anstalten, saa vil det optagne Antal forøges, idet der i alt Fald bliver en Del af disse aandsvage Børn, der ere satte under en anden aandelig Paavirkning, som ville vise sig ogsaa at være uheldbredelege, saa at der af disse utvivlsomt vil komme et større Antal ind i dette Asyl, end der vilde afgaa ved Døden af dem, der ere deri, saa at et saadant Asyl utvivlsomt vilde blive noget større,